

Caixes plenes de roba procedent de la Xina entren cada dia a les botigues, regentades o no per oriünds d'aquell país. A la imatge, una del valencià barri de Russafa.

El magatzem tèxtil del món

Les empreses tèxtils del País Valencià tenen avui 34.000 treballadors menys que el 2001.

La competència xinesa hi té molt a veure, i els governs afectats no hi posen remei.

El gegant xinès ha despertat. Però no ho ha fet com a gran mercat sinó com a lloc de producció. Tot és una qüestió de preu. Es tracta d'un país on fabricar és més barat per a centenars d'empreses occidentals. A més, les firmes autòctones, de vegades, es limiten a posar a la venda còpies exactes de les marques més famoses al primer món. Al sector tèxtil aquesta situació està fent-se sentir d'una manera directa. La competència és brutal i el conflicte, com en altres sectors com ara el calcer o el joguet, ha esclatat. La Xina ha superat la quota d'exportació de productes tèxtils pac-

tada amb la Unió Europea el passat juny. Aquest fet ha provocat que més de 75 milions de camises, samarretes, pantalons i jerseis, fabricats al gegant asiàtic, hagen estat bloquejats als ports de tot Europa per manca de la llicència d'exportació, segons les dades facilitades pel Ministeri d'Indústria.

Els intents per resoldre la crisi ja han donat, però, fruits, amb un resultat que no ha agradat gens ni mica als empresaris del sector. La UE pretenia una flexibilització de les quotes anuals que foren pactades al juny. Així ho va fer saber el comissari de Comerç Exterior, Petes Mandelson. I finalment així ho

pa. La situació està tenint una forta repercussió per als productors valencians. Per als estats que no tenen un sector tèxtil fort —els països nòrdics i saxons—, l'acord els beneficia perquè, d'aquesta manera, poden comprar més barat. El que ha passat, doncs, xoca frontalment amb la posició que ha mantingut el Consell Intertèxtil Espanyol, la patronal que agrupa aquest sector. Els empresaris rebutgen, de manera radical, aquest acord que consideren completament inacceptable. Per a ells el problema ha sorgit arran d'una situació de fets consumats. Es a dir, hi ha més de 75 milions de peces de roba desembarcades arreu d'Europa i per solucionar el conflicte “es modifiquen uns acords signats fa ara menys de tres mesos”.

La patronal del sector entén que aquesta mesura de la UE és una provocació. El sector apostava perquè la roba emmagatzemada als ports europeus es comptabilitzara com a part de les quotes dels anys 2006 i 2007. A més a més, exigeixen que es revisen els preus dels productes xinesos, perquè, al seu entendre, podrien ser falsos —per tractar de pagar menys IVA i aranzels a les duanes—. La solució al problema ha tingut milers de botiguers desesperats, que veien com s'acosten els mesos de l'hivern i encara no reben la roba per a la nova temporada, que prové de molt lluny però que poden vendre a bon preu.

Després de l'acord, la patronal valenciana —Ateval— anuncia mobilitzacions en contra de la mesura i acusa les autoritats europees de deixar la indústria sense cap mena de defensa. La Conselleria d'Empresa ha anunciat un pla d'inspeccions especialment destinat al control dels tèxtils xinesos a les botigues anomenades de multipreu, a fi que complen les normes legals i de qualitat dels productes. Es preveuen un total de 1.500 actuacions, segons explicaren fonts del Govern valencià. El secretari general d'Ateval, José Serna, ha dit públicament que els empresaris es troben indefensos davant les “pressions que les grans distribuïdores del comerç exerceixen als governs per a l'entrada de la mercaderia xinesa que estava als ports”. Per a ell, “una vegada més s'utilitza el tèxtil com a moneda de canvi i sector de

Un sector a la baixa

El sector del tèxtil ha perdut 34.000 llocs de treball durant els darrers quatre anys. Després d'anys de dificultats, a la dècada dels noranta el tèxtil va aconseguir recuperar-se amb una profunda remodelació. Aquells anys, els rècords d'exportació se succeïen i també s'incrementaven el nombre de llocs de treball. A les empreses de l'Alcoià i el Comtat el tèxtil era una espècie de monocultiu. A partir de l'any 2000, aquesta tendència es va trencar amb el procés d'obertura dels mercats internacionals als productes asiàtics. Les estadístiques que van del 2001 al 2004 retraten clarament una situació de crisi. Aquest sector industrial, una de les produccions manufactureres clàssiques a les comarques valencianes, ha vist perdre, en el mateix període de temps, un total de 740 empreses i ha patit un descens de la producció que se situa al voltant dels 2.000 milions d'euros.

A partir del 2005, la situació s'ha fet encara més negra quan l'Organització Mundial del Comerç (OMC) va decretar l'obertura total dels mercats internacionals. El primer semestre les exportacions van baixar vuit punts, un indicador que no marcava un descens semblant des dels anys vuitanta. El mercat anava reduint-se per als productors valencians. Mentrestant, les samarretes fabricades a la Xina disparaven les seues vendes a tot l'estat, fins a créixer un 200%. La Generalitat Valenciana i el Govern espanyol van pactar amb les empreses plans de suport per atenuar la crisi. Línies de subvencions per a possibles regulacions dels llocs de feina a les empreses. Però totes aquestes actuacions han estat insuficients. Ara, la decisió de la UE, amb el suport del Govern espanyol, ha fet saltar les alarmes entre els empresaris del País Valencià.

ha aconseguit. El passat 5 de setembre va tancar un acord que ha permès que la meitat dels productes bloquejats arribaren a les botigues de tot Europa a través d'un increment de les quotes. L'altra meitat del material es desbloquejarà com una part dels contingents ja acordats per al 2006 o bé utilitzant les quotes pactades per als teixits de cotó, un producte del qual fins ara sols s'ha cobert el 40% de les importacions que es van acordar en aquesta categoria.

Les autoritats de Pequín s'han compromès a no emetre més llicències d'importació aquest any per a les categories el límit de les quals ja s'ha superat. Per a la UE la situació era excepcional i així ho han explicat les autoritats comunitàries als estats que tenen una forta indústria tèxtil, fonamentalment, ubicats al sud d'Euro-

compensació en les negociacions multilaterals”.

Per la seua banda, el conseller d'Empresa del Govern valencià, Justo Nieto, ha lliurat a Brussel·les una carta dirigi-

da al comissari europeu de Comerç, Peter Mandelson, com a protesta pel desbloqueig tèxtil i fent referència a la crítica situació que travessa aquesta indústria al País Valencià. La carta,

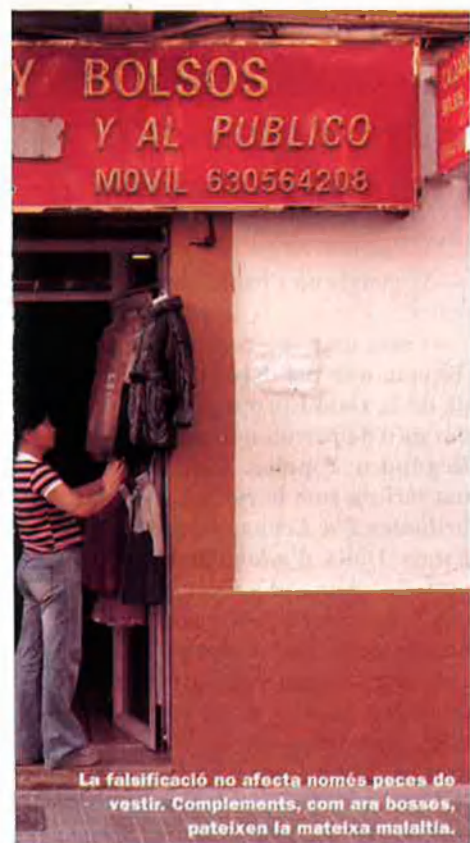
signada pel president Francesc Camps, expressa el malestar creixent en un sector que aporta el 9% del valor afegit brut de la indústria valenciana i que es troba conformat per 2.100 empreses que donen feina a 40.000 persones concentrades, geogràficament, a comarques com ara l'Alcoià, el Comtat o la Vall d'Albaida. Per a la Generalitat Valenciana, l'acord lleva credibilitat a la UE per a negociacions futures i comporta haver de sacrificar una indústria que lluita per la supervivència.

Ara, el Govern valencià vol fer front a aquesta situació posant en marxa mesures de suport al sector mitjançant programes de qualitat, disseny, innovació tecnològica i protecció de la propietat industrial. Però, on és el secret de l'èxit xinès i del maldecap per a les empreses ubicades a les comarques valencianes? Segons els experts, hi ha diferents variables que expliquen aquest fenomen. Fa uns anys, els empresaris pensaven que els 1.300 milions d'habitants de la Xina serien un element clau: es convertirien en consumidors en potència. Però la complexitat del mercat ha demostrat que vendre i distribuir allí no és tan fàcil. Tot al contrari.

Colp a les falsificacions

Juntament amb la producció de productes tèxtils normalitzats, la Xina s'ha convertit, a més, en el regne de la falsificació. Fa només un mes, la Guàrdia Civil va requisar articles falsificats per valor de 3 milions d'euros a Creventill, Torrevella i Santa Pola, localitats pròximes a la ciutat d'Elx. L'operació, denominada Marraketch, es va tancar amb 28 imputats. Els agents van inspeccionar 288 establiments en aquestes tres poblacions on van trobar material falsificat de diverses marques de roba, rellotges, samarretes d'equips de futbol o electrònica. Una vintena de perits de les multinacionals principals van participar en els escorcolls. Alguns es lamentaven assegurant que l'esforç i les despeses d'aquest tipus d'operacions de vegades no es veuen compensats perquè al poc temps les botigues continuen plenes d'imitacions de marques.

L'origen de la majoria d'aquest material era la Xina. Marroquineria, complements, bosses de dona, etc. La majoria entren a través del port de València. Molts ho fan de manera legal, però entre tantes caixes és impossible saber si el que hi ha a l'interior és legal. Molts productes, d'inferior qualitat, arriben en contenidors i es distribueixen seguint el mateix model que els objectes falsificats. Després d'aquesta operació, la Guàrdia Civil n'ha fet tres més. L'última es va saldar amb 5.000 articles confiscats. En aquest escenari de manca de suport de la UE i amb l'increment de les falsificacions, el tèxtil valencià té per davant, com a mínim, un futur ple d'incertesa.

Ara veuen aquell país amb altres ulls. És precisament allà on tenen l'oportunitat de mantenir la seua competitivitat en els mercats nacionals i exteriors. A la Xina els costos de producció són més baixos. Les fàbriques s'instal·len en zones perifèriques per reduir encara més el preu de posar-les en marxa. La mà d'obra prové de la rodalia de les fàbriques i de zones rurals on es poden trobar operaris menys experimentats però el sou dels quals és, encara, més reduït. Tot aquest còctel perjudica el sector tèxtil tradicional europeu no solament en l'apartat de la confecció, sinó també de la llar. I més quan les pràctiques de frau entren en joc. Els empresaris valencians han detectat que un 50% dels productes xinesos corresponen a societats desconegudes que treuen al mercat productes a preus fins a deu voltes inferiors als habituals. El Consell Intertèxtil Espanyol assenyala que aquestes firmes desconegudes que tracten de produir al marge de les condicions legals destinen en gran mesura els seus articles als populars mercadets ambulants.

A. V. Santamaria

EL TEMPS

**V premi
de periodisme
d'investigació**

Ramon Barnils

**EL SETMANARI EL TEMPS
CONVOCA EL
V PREMI DE PERIODISME
D'INVESTIGACIÓ
RAMON BARNILS**

La dotació del premi serà de 3.333 euros. Els treballs, inèdits i escrits en català, hauran de presentar-se al setmanari EL TEMPS (Av. Baró de Càrcer, 37, 1r. 1a, 46001 València) abans del 30 de setembre.

L'obra guanyadora serà publicada al setmanari EL TEMPS.

El premi es farà públic durant el sopar de lliurament dels Premis Octubre que tindrà lloc a València el 29 d'octubre de 2005.

Per a més informació:

EL TEMPS

Av. Baró de Càrcer, 37, 1r. 1a
46001 València
Telf: 963 535 100 • Fax: 963 534 569
eltemps@eltemps.net
<http://www.eltemps.net>